

KITARTÁS

A „KITARTÁS” KÖLCSÖNÖSEN SEGÉLYZŐ ORSZÁGOS EGYESÜLET HIVATALOS LAPJA

→ MEGJELENIK MINDEN HÓ 1-ÉN. ←

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VII. Baross-tér 17.
II. emelet 19.
Ahol előfizetések és hirdetések felvételnek.

FELELŐS SZERKESZTŐ:
TURTSÁNYI VILMOS.
Máv. fogalmazó.

A „Kitartás” egyesület alapszabályait a nmélt. m. kir. belügyminiszterium 49.452.902. szám alatt hagyta jóvá.

Előfizetési ár egy évre 6 kor. Egyes szám ára 50 fill.

Értesítés.

Uj alapszabályaink jóváhagyást nyer-
vén, értesítjük tagjainkat, hogy ez évi
január hó 1-ével azokat életbeléptetjük
és az egyes csoportok után járó tagdija-
kat további értesítésig a következőkben
állapítottuk meg:

az A) csoportba tartozó tagok	
havonta	5— K
a B) csoportba tartozó tagok	
havonta	3-80 K
a C) csoportba tartozó tagok	
havonta	3— K
a D) csoportba tartozó tagok	
havonta	2-40 K

fizetnek.

Az új alapszabályok lapunk más
helyén vannak közzétéve, de minden tag-
nak külön füzetben is a tagsági igazol-
vánnyal együtt meg fogjuk küldeni. Az
új kedvezmények folyósítása az alap-
szabályszerű hat havi határidő elteltével
kezdődik, amikor az összes eddigi alap-
szabályok és igazolványok vagy kötvé-
nyek érvényüket veszítik, mindaddig azon-
ban a tagok eddig szerzett jogai maradnak
érvényben.

Az igazgatóság.

Egyesületi ügyek.

Egyesületi életünk kilenczedik évének
végére járunk. Sok küzdelmet kellett meg-
vivnunk, sok megpróbáltatásnak ki voltunk
télve. Mindez egyesületünk előnyére szol-
gált. Azok a nagy hibák, melyek előre-
látás és szakértelem hiányából kelet-
keztek, végzetessé válhattak volna, ha a
vezetőség erős kézzel nem küzdötte volna
le azokat és ha a tagok tántoríthatatlan biza-
lommal nem viseltettek volna irányában.
Közös akarattal és az egyesített erővel
azonban sikerült minden nagyobb meg-
rázkódtatásnak elejét venni. Bekövetkeztek
azután az ugynevezett csendes idők, a
munkának szánt napok, hónapok és évek,
amikor újra fel kellett építeni azt az
épületet, mely csak körvonalazva volt,
de tényleg nem létezett. Hozzá kellett
fogni a jogok és köteleességek szabályozá-
sához. A meglevő szabályok nem voltak
alkalmasak arra, hogy végleges rend
megalkotásának alapjául szolgálhassanak
volna. Erről azonban már kimerítően
beszéltünk lapunk előbbi számaiban, tehát
tagjaink eléggé ismerik az okokat, melyek
a jelenleg érvényes alapszabályok
kiadására készítették és melyeket a
miniszter már jóvá is hagyott.

Ezeket a jóváhagyott alapszabályokat
az alábbiakban szövegszerűen közöljük, hogy
tagjaink úgy köteleességeikről, mint ezekből
kifolyó jogaikról tájékozva legyenek.

Tagjaink most már meggyőződést
szerezhetnek maguknak arról, hogy nem-
csak érintetlenül hagytuk, de még ki is
bővítettük a kedvezményeket, tetemesen
felemeltük a halálzási segélyeket és
olyan értékes új előnyöket nyújtunk tag-
jainknak, melyek messze túlszárnyalják
azt a díjtöbbletet, melyet ennek ellenében
fizetniök kell. Egyeseknek azon aggodalma,
hogy a tagok ezáltal túlnagy terhet
kénytelenek volnának viselni, semmivel
nem nyert beigazolást, mert a legponto-
sabban megejtett számítások alapján a
csoportonként alább részletezett díjaknál
többet senki sem fog fizetni. Ennek a
lehetősége úgy állott elő, hogy a terhelés
arányosan meg van osztva az összes
tagok között anélkül, hogy bárki is az
ellenértéket túlhaladó fizetést teljesítene.

Ezzel egyben meg van oldva az a
rég vajdó kérdés, mely az egyensúly
fentarthatása körül forgott és amelyet
hosszu ideig csak azért nem lehetett
megoldani, mert voltak, akik egyéni
szempontokból ellenazták a tehernek
csoportokra és igazságos megosztását. Mai
naptól tehát ezek az új alapszabályok
érvényesek és azoknak rendelkezései
szerint lesznek az egyesület összes ügyei
elbíráva.

Miután az új alapszabályoknak a
kedvezmények tekintetében a régiektől
eltérő beosztása van, tájékoztatásul tudomá-
sára hozzuk tagjainknak, hogy minden
egyestagot abba a csoportba soroztunk be,
mely az ő eddigi igényjogosultságának
megfelel. **E szerint a jelenleg teljes
kedvezményt élvező tagok az A) cso-
portba, a félkedvezményesek a B) cso-
portba, azok, akik eredetileg már mint
fél és negyed kedvezményesek léptek
be a C) csoportba soroztattak.**

A D) csoportnak, mely eddig nem
állott fenn, nincsenek tagjai, de mégis
felállítottuk, hogy a kisebb anyagi képes-
séggel bíróknak is lehetővé tegyük azt,
hogy egyesületünk tagjaivá váljanak és
kedvezményeit élvezhessék.

Az alapszabályoknak a fizetendő
járulékokra vonatkozó rendelkezését
egyöntetűség kedvéért oda módosítottuk,
hogy minden tag havonta egy meghatá-
rozott díjat fog fizetni, mely a megejtett
matematikai számításokon alapszik.
E szerint havonta két haláleset vehető
számításba. Szem előtt tartva azt, hogy
a halálesetek beállta nincs időhöz kötve,
előfordulhat olyan hónap is, melyben
kettőnél többen meghalnak, ami túlnagy
anyagi hozzájárulást követelne. Ennek
sokan nehezen tudnának esetleg meg-
felelni, tehát ilyen megterhelést elkerü-
lendőnek tartottunk s helyette alkalma-
sabbnak ítéltük az átlagos meghatározott

összegben kifejezett egyforma havi
járulékat.

Ezen járulékok az egyes csoportokra
következésképpen oszlik el:

Az A) csoport tagjainak rendes havi járuléka	5— K.
A B) csoport tagjainak rendes havi járuléka	3-80 K.
A C) csoport tagjainak rendes havi járuléka	3— K.
A D) csoport tagjainak rendes havi járuléka	2-40 K.

Ezen járulékok tekintet nélkül a
bekövetkezett halálesetek számára
havonta rendszeresen fizetendőek és ezeken
kívül a tagok semmiféle más összegek
fizetésére nincsenek kötelezve.

Azon tagok, akik az öket illető cso-
port után járó díjakat bármilyen okból meg-
fizetni képtelenek, írásban benyújtott
kivánságukra valamelyik alsóbb csoportba
léphetnek.

Miután az új alapszabályok f. évi
január hó 1-től lépnek életbe, a fent
részletezett díjak fizetése is e hó 1-től
kezdve válik kötelezővé.

Az előbbi alapszabályoknak minden
megszorító intézkedése megszűnik és
a kedvezmények folyósítása az alapsza-
bályokban meghatározott hat hónap
elteltével kezdődik. Mindaddig pedig a
tagoknak eddig szerzett jogai marad-
nak érvényben.

Arról már bőven nyilatkoztunk, hogy
mi tette szükségessé a tagsági járulékok
emelését. Azt is megemlítettük, hogy ez
nem ötletszerűen, hanem a legpontosabb
matematikai számítások alapján történt,
melyeket országos hírű szakember
készített.

A nyújtandó segélyeknek megváltoz-
tatására pedig tapasztalataink vezettek.

A volt alapszabályoknak a levonásokra
vonatkozó rendelkezései ugyanis kinosan
érintették a hátramaradottakat és az
egyesület hírnevét is csorbították az
avatatlanoknak erre vonatkozó hiresz-
telései, mert a tagok nagy része a sza-
bályok ezen rendelkezéseit nem ismerte,
illetve azokat meg nem értette. Világosan
ki kellett tehát mondani, hogy kit mi
illet meg és milyen feltételek betartása
mellett. Miután egyesületünk most nem a
levonások után fenmaradó összeget adja
végkielégítésül, hanem azt, amely tényleg
ki van mondva, tehát többet, még pedig
jóval többet ad, mint azelőtt, ennek meg-
felelően a díjaknak is kellett emelkedni.

A nők elhalálása után járó segé-
lyeket is fel kellett emelnünk, átérzve
ennek a kedvezménynek fontosságát és
jelentőségét. Szerzett tapasztalataink azt
mutatták, hogy volt alapszabályaink erre

vonatkozó rendelkezése a legtöbb esetben elégtelennek bizonyult, illetve céljának nem felelt meg.

Alapszabályainknak a balesetekre vonatkozó intézkedése is a tapasztalt szükségéből fakad, miért is az eddigieknél sokkal fontosabb és kielégítőbb határozmányokat tartalmaznak.

Baleseti statisztikánk ugyanis megdöbbentően szomorú képet nyújt.

Az összes eddig kifizetett segélyösszegek egy negyed részénél több a balesetekre esik. Ez annál inkább figyelemre méltó, mert a váratlanul bekövetkezett csapás mindenkor készületlenül találja a hozzátartozókat és a legnagyobb anyagi szükségét idézi elő és legtöbb esetben még pótolhatlan veszteséget is jelent. Itt tehát a segélynek szüksége fokozott mértékben áll elő.

Ezt átérzve a lehető legszélső határig mentünk a segélyek meghatározásában, amennyire azt a rendelkezésünkre álló anyagi eszközök megengedték. Ugyanígy kellett a részleges és a teljes rokkantság beállta esetén intézkednünk.

A teljes rokkantságra vonatkozó új intézkedés nagy anyagi megterhelést jelent, amit hozzá nem értők nem tudnak kellően értékelni, de a vezetőségnek okvetlen terhére esnek, ha hibás számításokra alapította volna és már ez maga indokoltá teszi a díjtöbbletet. Mindemellett nem lehetett ezt az intézkedést mellőzni, mert tagjaink nagy része csakis keresetere van utalva és mint ilyen aggodalommal tekint arra az időre, mikor koránál fogva keresetképtelenné válik. Akkor pedig kénytelen volna a tagdíjak nem fizetése végett az egyesületből is kilépni, tehát éppen akkor veszítené el a támogatást, mikor a legégetőbb szükség van rá.

A megvont 15 évi határ a legvalószínűbbnek látszik, a munkaképességnek valamely okból való elvesztésére.

Ez vétett számításba. Egyesületünk régi tagjainak eltöltött évei mindenestre a beszámítás tárgyát fogják képezni, illetve minden régi tagja az egyesületnek öt év után a szabályok értelmében kiutalható rokkantsági segélyre jogot fog nyerni. Erre vonatkozólag az igazgatóság esetenként fog annak idején határozni.

Ezekben körvonalaztuk az új alapszabályok előnyeit a régiekkel szemben.

Amidőn itt az alapszabályok főbb intézkedéseit megokolva előadtuk, nem akarunk ezuttal kitérni azokra az apróbb előnyökre, melyeket még tartalmaznak, de megjegyezzük, hogy minden törekvésünk oda irányul, hogy ezen intézményünket fejlesszük.

Az otthon eszméje is a megvalósuláshoz közeledik, olvasótermünknek pedig az lesz a hivatása, hogy tagjaink ne csak szórakozást találjanak benne, hanem szakelőadások útján ismereteiket is gyarapíthassák.

Mindezekért mi csak tagjainknak képességükhöz mért támogatását kívánjuk.

Segélyezések kimutatása.

Halálzási segélyek:

Lapunk 12. sz. kimutatott segélyösszeg K 183,000.—

Újabb segélyek:

3062. Marsall Antal, Bpest, a tag halála után	1000 K.
3214. Strobl Károly, Bpest, a tag halála után árvaszékhez	1000 K.
5218. Komár Lajos, Rliget, a tag neje halála után	250 K.

Balesetsegélyek:

Lapunk 12. sz. kimutatott segélyösszeg K 47,207'93

A mozdonyfűtők alapszabályai.

A fűtők már rég lemondtak arról, hogy otthonuk legyen, mert hisz ők egyszer valamikor szövetséget akartak létesíteni. Jobban mondva a fűtők, ha már szövetségbe nem tömörülhettek, az otthonért sem lelkesedtek többé és keserű csalódással lemondtak szép reményeiről. Azok azonban, akiknek érdekükben állott a fűtők révén mellékfoglalkozást szerezni, hamar összetákoltak egy alapszabálynak elnevezett valamit és azt a »fűtők nevében« felterjesztették a miniszterhez.

Sokáig néma csend volt, ezeknek az alapszabályoknak úgy látszott, hogy nyoma veszett, midőn egyszerre a »Független Magyarország«-ban közzétett hír szerint a 8000 fűtő nevében 15 fűtő felzárándokolt a kereskedelmi államtitkárhoz, hogy kikönyörögjék maguknak azt a semmit mondó alapszabályt, melytől ha nem is a fűtők, de ők mindenestre várnak valami jót. És az államtitkár állítólag meg is ígérte ennek a »küldöttségnek« ezt a szerény kis karácsonyi ajándékot.

Ezt a világraszóló eseményt nem azért említjük, mintha a fűtőkben új reményeket akarnánk kelteni, mert hisz őket ezek az alapszabályok soha sem érdekelték, és ha tőlük függött volna, soha sem kerültek volna a miniszter elé, hanem azért, hogy kimutassuk, miszerint azon alapszabályokban a fűtők érdekei semmiképpen sincsenek képviselve.

Az alapszabályok ugyanis nem tartalmaznak más kedvezményt, mint a halálsegélyt. Ez azonban oly nevetségesen csekély összeget képvisel, hogy azzal a családnak semmiképp segítve nincs.

A »Vontatás« című lapot talán csak nem lehet kedvezménynek nevezni, ha a fűtők elemi iskolai gyakorlatokban nem akarnak gyönyörködni. Azt komolyan nem gondolhatják a fűtők, hogy ez a lap az ő dolgaikkal, bajikkal szakszerűen foglalkozni tudna.

Az pedig nagyon drága mulatság, hogy a fűtők »otthon« címén megfelelő lakhelyiséget berendezhessenek maguknak abból a jövedelemből, ami tagdíjak címén befolyó, mert akkor az 50 koronás kedvezményre is alig maradna valami.

Hogy mennyire hozzáértően lettek az ígéretek kimondva és mennyire komolyan vétett tekintetbe a fűtők érdeke, abból látszik legjobban, hogy az értekezletek legelső gondoskodása a fizetések megszavazása volt, még pedig oly összegekben, melyek a vállalkozás anyagi viszonyaival semmiféle arányban nem állhatnak.

Ezek után a módosított alapszabályoknak beadása és szorgalmazása inkább

azt a látszatot kelti, hogy azok az úgynevezett vezetők csakis attól az anyagi felelősségtől akarnak szépszerivel menekülni, mely elhamarkodott és esztelen intézkedéseik folytán nyomon követi őket. Talán még az a sok busásan megszavazott fizetés és tiszteletdíj is izgatja őket, amit a fűtöktől szeretnének bevasalni. Midőn mi mindezekről írunk, azt csak azért tesszük, hogy a fűtők valótlanágoknak fel ne üljenek.

A fűtők egyike sem felelős azokért a kiadásokért, melyeket a vezetőség eszközölt, akár aláírtak valami belépési nyilatkozatot akár nem.

A törvény szerint csak a közvetlen alapítók viselik és pedig személyesen úgy a jogi mint anyagi felelősséget. Ha bárki mást állítana, vagy más színben tüntetné fel ezt az alapítást, az vagy nem ismeri a törvényt, vagy tudva-akarva félre akarja vezetni a fűtöket. Ha tehát Kertész és társai a fűtők nevében kiadásokat csináltak, azokat egyedül ők tartoznak megfizetni. A fűtökre sem anyagi, sem tagsági kötelezettség nem áll fenn. Mindezt azért közöltük, mert halomás szerint a fűtöket ezzel vagy ehhez hasonló anyagi felelősséggel fenyegetik.

A fűtőknek ezzel szemben az a kötelességük, hogy ezeket a nagyhangu vezetőket felelősségre vonják, illetve a nekik átadott összegekről kimerítő, hiteles és pontos számadást követeljenek.

Ez a fűtők teendője és ha érdekeiket kellően képviselni akarják, még az is, hogy anyagi érdekeiknek hathatós ki-domborítása mellett egyesüljenek. Arra kell ügyelniük, hogy megtakarított fillérjeik ne memorandumok után való zárandok utakra, tiszteletdíjakra és »Vontatásra« fecséreltessenek, hanem hogy alapjául szolgáljanak olyan segélyeknek, melyek balesetek, halál vagy munkaképtelenség esetén őket és családtagjaikat a nyomorúságtól vagy szűkölködéstől megóvhatják.

A hiuság nagyon rossz tanácsadó. Ennél az egész mozgalomnál pedig az érdektelen szemlélő a hiuság és rövidlátásnál egyebet nem tapasztalhat.

A fűtőknek első sorban azt a kérdést kell felvetniük, hogy pénzükért mit és milyen formában kapnak, s ha ezzel tisztában vannak, akkor a vezetést olyan egyénekre kell bízni, akik kellő szakértelemmel és higgadsággal vezetni is tudják a rájuk bízott intézményt.

Ne adjanak helyt semmiféle egyéni érdekeknek, ne üljenek fel üres szájaskodásnak vagy nagyhangu ígéreteknek, hanem keressenek maguknak olyan embert, aki már közismert tevékenység révén, biztosítékot nyújt nekik arra nézve, hogy bír azzal a szaktudással és ismeretekkel, melyek egy jóléti intézmény felállításához, vezetéséhez és fejlesztéséhez mulhatatlanul szükségesek és akinek van kellő tekintélye is, hogy a fűtők igazi érdekeit adott esetekben nyomatékosan képviselni tudja.

Olyan nagy testületnek, mint a fűtők, nemcsak czélszerű, de szükséges is, hogy erkölcsi testületbe tömörüljenek, mert csak ezen az uton képesek anyagi és erkölcsi érdekeiket megvalósítani.

nyulnának. Ezen esetben a közgyűlésnek még az a joga is fennáll, hogy a szükséges vagyoni egyensúly helyreállítása és a tagok túlterhelésének elkerülése céljából az említett 4. §-ban részletezett segélyek, illetve végkielégítések összegét 50% -ig leszállíthassa.

A közgyűlés ezen határozatával szemben a tagok vagy kedvezményezettek a tagságból kifolyólag semmi néven nevezendő igényeket nem támaszthatnak az egyesület ellen.

Ha a tagnak vele együtt élő törvényes neje, vagy gyermekei vannak, ezen vagy ezeken kívül kedvezményezettként más nem jelölhet meg.

Az özvegy, ha kiskorú gyermekek maradtak hátra — bár férjének egy esetleges előbbi házasságából is — csakis ezekkel egyforma arányban igényelheti a végkielégítést. A tagnak ezzel ellenkező intézkedése érvénytelen és az egyesület igazgatósága köteles ily esetben a végkielégítési összeget a törvényes örökösök részére bírói letétbe helyezni.

Törvényes örökösök alapján a végkielégítés az egyesületi árvaház alapját illeti meg. Ha a tag öngyilkosság által vagy öngyilkossági kísérlet folytán veszti életét, akkor végkielégítésnek csak az esetben van helye, ha a tagnak kiskorú gyermekei maradtak hátra, akik egyedüli örökösök. Más kedvezményezett csak akkor kapja a végkielégítést, ha az elhalt tag legalább 5 évig tagja volt az egyesületnek.

Ha a tag megtevesztés céljából saját vagy felesége korát hamisan vallotta be, idült bajokat és testi hibákat eltitkolt és ezen hamis bevallások bármelyike csak halála után derül ki, az ilyen tagnak örökösei vagy kedvezményezettje a végkielégítésre csak akkor jogosultak, ha az elhalt tag legalább 5 évig tagja volt az egyesületnek és kedvezményezettként keresetképtelen özvegy, illetve ezel kiskorú gyermekei vannak megnevezve. Más kedvezményezettnek semmiféle igénye nincs a végkielégítésre.

A halálesetek hiteles okmányokkal igazolandók. A végkielégítések a halálesetet követő 6 hét alatt fizetendők ki, de az igazgatóság szükség esetén megfelelő előleget folyósíthat a legszükségesebb kiadások fedezésére.

A 4. §-ban felsorolt segélyekből a nyugtányelvényen és az esetleg kiadott előlegben kívül más levonások nem eszközölhetők.

A végkielégítési összegek sem el nem zálogosíthatók, sem pedig bírói letét tárgyát nem képezhetik.

Az egyesületi év minden május hó 1-ével kezdődik.

6. §.

A tagság megszűnése.

Az egyesületi tagság megszűnik:

1. Ha a tag 60 napon át elmulasztja az alapszabályszerű befizetéseket.

2. Törlésről a tag írásban értesítendő, mely értesítés szükség esetén csakis a taghoz intézett levél másolatával bizonyítandó. A törült tag jogosítva van 6 hónapon belül újból a tagok sorába lépni, ha a hátralékos tagdíjakat, valamint a 3. §-ban körülírt többi ezen időre eső járulékokat 6% kamattal az egyesület pénztárába befizette és őt, valamint nejét az intézet orvosa egészségeseknek találja. Az intézet orvosa által kiállított ilyen bizonyítvány a tag költségére az intézet által kijelölt szakorvos által is felülbíráható és csak ezen bizonyítvány alapján hozható a felvétel tekintetében végérvényes döntés az igazgatóság által, mely ellen a volt tag nem felelhet.

3. Elhalálozás által.

4. Kilépés által.

5. Kizárás által.

Kizárásnak oly esetben van helye, a midőn a tag az egyesület érdekei ellen működik, továbbá ha az egyesület tagjait egyesületi működésükre nézve rágalommal illeti és ezért büntetve lett.

Kizárandó a tag, ha nyereségvágyból elkövetett büntett vagy megbecstelenítő bűncselekmény miatt jogerősen elíteltetett. A kizárás felett az igazgatóság határoz, de ezen határozat minden oly esetben, midőn az nem bírói ítélet alapján hozott, a közgyűléshez felelhet.

A mig a közgyűlés a kizárás felett végérvényesen nem határozott, a tag összes jogai érvényben maradnak, ha máskülönben alapszabályszerű kötelességeinek eleget tesz.

Kizárandó a tag, ha megtevesztés céljából saját vagy felesége korát hamisan vallja be, ha idült bajokat és testi hibákat eltitkolt.

Törlés, kilépés, kizárás által az egyesület kötelekéből kivált tagoknak a befizetett tagsági díjak egyharmada visszatérítendő, de a befizetett haláleseti járulékok senkinek sem térítetnek vissza.

7. §.

Az egyesület vagyona.

1. Az eddig megtakarított törzsvagyon és annak kamatai.

2. A beiratási és tagsági díjak azon feleslege, mely az igazgatási és a többi alapszabályszerű kötelességei teljesítése után fenmaradt.

3. Előre nem látott bevételek és adományok.

4. A Kirtartás Takaréék és Hitelszövetkezet által ajándékozott ingatlan.

5. Az egyesület vagyona a Kirtartás Takaréék és Hitelszövetkezetben van elhelyezve és kamatoztatva.

8. §.

Az egyesület kormányzata.

Az egyesület ügyeit

- az igazgatóság,
- a felügyelő-bizottság és
- a közgyűlés intézi.

9. §.

Az igazgatóság.

Az igazgatóság 7 tagból áll, u. m. az elnök, az ügyvezető és 5 igazgatóból, a kiket a közgyűlés általános szavazattöbbséggel hat évre választ.

Az igazgatóság feladatát képezi az egyesületi ügyeknek a felügyelő-bizottság és a közgyűlés ellenőrzése mellett való vezetése.

Gondoskodik:

- az egyesületi hivatalos közlöny szerkesztéséről és őrökdi a felett, hogy az a tagok általános érdekeit szolgálja s az egyesületi szellemet ébren tartsa;
- kezeli az egyesület vagyonát s gondoskodik arról, hogy az kellőképp gyümölcsözőtessék;
- tárgyalja és elintézi az egyesületi tagok mindazon kérelmét, mely határozathozatalt igényel;
- előkészíti a közgyűlés illetékessége alá tartozó ügyeket;
- az egyesület érdekében álló szerződéseket jogérvényesen megkötö;
- határoz a tagfelvételek és kizárások felett;
- ellenőrzi a központi iroda helyes működését s megállapítja annak ügyrendjét;
- gondoskodik arról, hogy az egyesület vagyoni állapota a tagokkal legalább negyed-évenként az egyesület hivatalos lapja útján közöltessék;
- elnöke, illetve ügyvezetője útján képviseli az egyesületet mindenütt, ahol személyes érintkezésre van szükség.

Az igazgatóság havonként egyszer tart ülést, határozatképességhez legalább három igazgató jelenléte szükséges.

Szavazategyenlőség esetén az elnök szavazata dönt.

Az igazgatóság határozatai a közgyűléshez megfelelőbbek.

10. §.

A felügyelő-bizottság.

A felügyelő-bizottság az egyesületi vagyonkezelés ellenőrzésére van rendelve. A közgyűlés által évenként választatik és 3 rendes és 3 póttagból áll.

Ügyköréhez tartozik az egyesületi könyvek és az egyesületi pénztár állását időszakonként átvizsgálni és a számadási zárlatok felett a vizsgálatot gyakorolni, továbbá az évi zárszámadások és az évi mérleg megvizsgálása.

Észrevételeit a közgyűlésnek évenként bemutatni és a megszavazandó felmentvény kérdésében indítványt tenni tartozik.

A felügyelő-bizottság tagjai az igazgatóságba be nem választathatók.

11. §.

A közgyűlés.

A közgyűlés az egyesületi képviselők által áll, kiknek száma 150-300 s a kiket 6-6 évre a közgyűlés választ meg.

Ezeket kívül a közgyűlésen szavazati joggal bírnak az igazgatóság tagjai.

Minden naptári év első felében rendes köz-

gyűlés tartandó; rendkívüli közgyűlést a körülményekhez képest az igazgatóság saját kezdeményezésére, vagy az egyesületi képviselők egy negyed részének indokolt kérelmére bármikor összehívhat.

A közgyűlés napját az egyesületi igazgatóság határozza meg s erre az egyesületi képviselőket 14 nappal előbb hívja meg.

A közgyűlés határozatképességéhez az egyesületi képviselők egy negyed részének jelenléte szükséges.

Ha a képviselők a közgyűlésen nem jelentek meg határozatképes számban, ugy az ujabban összehívandó közgyűlés, tekintet nélkül a megjelentek számára, a mult közgyűlésre kitzított tárgyakra nézve határozatképes.

A személyes megjelenésben akadályozva levő közgyűlési képviselő szavazatát meghatalmazott által is gyakorolhatja. Egy meghatalmazott azonban 10 szavazatnál többet nem képviselhet. A távollevőket képviselő tagok megbízóiknak 2 tanuval előttemeztet meghatalmazását a közgyűlés előtt igazolni tartoznak.

A közgyűlést az elnök nyitja meg és zárja be, ő vezeti a tanácskozást, őrökdi a rend fentartása felett és felteszi a kérdést szavazásra.

A szavazás a közgyűlésen nyilvánosan történik.

A közgyűlési jegyzőkönyv vezetőjét és annak két hitelesítőjét a közgyűlés elnöke rendeli ki. A közgyűlés illetékessége alá a következő ügyek tartoznak:

- az egyesület működését felölöl jelentés és az évi mérleg előterjesztése;
- a felügyelő-bizottság jelentése;
- a felmentvény megadása iránti határozat;
- az elnök, 6 igazgatótag, 3 rendes és 3 pót felügyelő-bizottsági tag választása;
- az egyesületi képviselők választása.

Az elnök és az igazgatók a választóképes tagok sorából választandók.

Az elnök és az igazgatók 6 évre választatnak; a felmentvény megadása iránti határozat; a közgyűlés szavazatának kétharmad része szükséges) és a felosztott egyesület vagyonának hova fordítása feletti határozat; a m. kir. belügyminister által jóváhagyás feltétele mellett;

g) a képviselők választását vezető bizottság 10 tagjának választása;

h) az igazgatóság, avagy a közgyűlés valamely tagja által kellő időben előterjesztett önálló indítvány tárgyalása.

A napirendre kitzított tárgyakkal össze nem függő önálló indítvány a közgyűlésen csak akkor tárgyalható, ha ezen indítvány a közgyűlést megelőzőleg legalább 8 nappal az igazgatóságnak írásban bemutatott.

A ki a közgyűlés méltósága ellen vét, vagy a gyűlés egyes tagjait sértő kifejezésekkel illeti, attól a tanácskozási jog, az elnök által, a gyűlés tartamára megvonható.

A ki pedig az elnöknek a rend fentartását célzó ismételt intéseinek nyiltan ellenszegül, a közgyűlésből kizárandó.

12. §.

Az egyesület felosztása.

Azon esetben, ha az egyesület az alapszabályokban meghatározott céltól eltér és hatáskörét túllépi, vagy a mennyiben az állam, vagy az egyesületi vagyoni érdeke veszélyeztetnek, az egyesület működése kormányhatóságilag felfüggeszthető és a felfüggesztés után elrendelhető szabályos vizsgálat eredményéhez képest végleg fel is osztható, vagy esetleg az alapszabályok pontos megtartására különbeni felosztás terhe alatt kötelezhető.

Kelt Budapesten, 1908. szeptember hó 20-án.

Benke Lajos s. k. **Bullbogen Ferencz s. k.**
jegyzőkönyvvezető. elnök.

Szám 132.142/908.

Va

Látta a m. kir. belügyminister.

Budapest. 1908. december 11.

A minister meghagyásából:

P. II.

Szabó s. k.

ministeri tanácsos.

Sajtó és bánásmód.

A vasutasok életét ezer baj keseríti. Kisebb és nagyobb bajok. Sokszor olyanok is, amelyek semmiféle más intézménynél nem jelentenek bajt s csak a vasut különleges viszonyainál fogva öltenek veszélyes vagy kellemetlen jellegűt. A vasut összes dolgait természetesen emberek intézik, így tehát akár fent, akár lent van valami fennakadás, elsősorban ezek az intéző személyek érzik meg, azután persze a szolgálat. Az intézkedések mérlege tehát kétfelé billenhet, csak hogy míg a mérleg egyik oldalán emberek állanak, addig a másik oldalán valami személytelen és megfoghatatlan, láthatatlan és érzékelhetetlen szellem áll, a mit különbözőképpen, hol »a vasut«, hol »felsőbb-ség«, hol »szolgálati érdek« néven neveznek. Ezzel nem igen lehet szóba állani, a hozzá címzett leveleket sem az intézeti, sem a királyi posta nem kézbesíti. Körülbelül ez a közmeleggyőződés a vasutasok körében. Érthető tehát, ha különböző utakat keres a sok, többé-kevésbé jogosult panasz s nagyszámú cikkek jelennek meg különböző organumokban, a mely cikkek mind a vasutasok »sérrelmeit« tárgyalják. Néha-néha fellebben a lepel s furcsa kép tárul a figyelmes szemlélő elé. A fent hangoztatott hiedelem olyan formát ölt, hogy a felsőbb-ség egyenes ellensége a vasutasnak, nem más mint rossz szelleme az alkalmazottaknak. Nem egyéb az egész felsőbb-ség, mint valami Gellérthegyről ide-szakadt boszorkányfrekvencia, a mely egyében sem tőri a fejét, minthogy minél több mérget adjon be az alkalmazottaknak.

Jól van! Gondolja a t. cikkíró (legtöbbször névtelen és lételem) s ő is méregbe mártja a tollát s lesz cikks helyett: förmedvény. Hát most menjünk tovább. A felsőbb-ség most vagy elolvassa a cikket vagy nem olvassa. Ha nem olvassa jó. De ha elolvassa? Kiderül, hogy a felsőbb-ség nem valami szellem, hanem azok is élő, esontból-husból való emberek, a kik még azonfelül gondolkodnak is. Azt pedig már megmondta böles Akiba: hogy a gondolkodástól megjárul az ember feje. Elgondolják, hogy már mégsem illik így nekimenni senkinek. Először is (hisz mindenki ezt gondolja a maga alkotásáról) a mit ő csinált az jó. Másodszor, ha nem jó, azért ne hozza senki az apám nevét a mindenség Urával tárgyi vagy alanyi összetételbe. Végre is mi lesz? Alant a cikks felkeveri az epéket, fent pedig holmi daczos nemtörődőséget ébreszt.

Nem értjük ezeket az embereket, hangzik igen sokszor. Hát bizony ugyis van. Nagy félreértések vannak itt. Mindkét fél nagy hibákat követ el. Az »beosztott« azzal, hogy fektelenül kritizál, gáncsol és cikkeznek, sokkal többet árt a saját karának, mint a mennyit még a legjobb akarattal is használni remélt. Igenis tessék cikket írni, de a jogos felszólalás ne váljék ledorongolássá s a panasz hangja ne csapjon át a gyűlöletbe.

Eleve gyűlölettel éltelve lenni a felsőbb-ség iránt, egyrészt csak a társadalom legelemibb formáit sem ismerő ember szokása, másrészt pedig oly álláspont, a melyet a vasutnál csak a márol-holnapra felvett kisegítő vagy a szünidei díjnak követhetne teljes következetességgel. Neki ugyanis nincs alantása s így nincs kitéve annak, hogy az általa vallott elveket a saját alantásai rajta kipróbálják. Hát kérem tessék ezeket az elveket szegre akasztani, mert különben baj lesz, aminthogy már van is. S míg a felsőbb régiókban csak meglesznek valahogy, nem tudjuk, hogy az alsóbb hatóságok mit csinálnak, ha majd a saját alantásaik is beletanulnak az ő elveikbe.

A felsőbb-ség pedig, a melyről bátran elhihetjük, hogy mégsem olyan, mint a milyenek az a bizonyos hir festi, vegyen magának fáradságot és legyen szives. Legyen szives figyelembe venni, hogy a vasutnál elsőrendű kérdés a személyzeti kérdés. A vasut személyzete az ország társadalmának egy igen értékes és terjedelmes rétegét alkotja, s ezt úgy az ország mint az egyes vasutas tudja. Nagyobb figyelmet kell tehát szentelni a személyzeti kérdésnek, mint bármely más vállalatnál s ami sajátos viszonyaink között még nagyobb, mint bármely más ország vasutjánál. Legyen szives a felsőbb-ség többet foglalozni a személyzettel, szem előtt tartván, hogy

kicsiben könnyebb a bajnak elejét venni. Tessék a régi magyar recipét elővenni, erélyesen öröközni a kötelességek teljesítése felett, de közvetlenséggel és jó szívvél kezelni azokat az ügyeket, a hol a személyzetről mint emberekről van szó. Kis szeretettel nagy eredményeket lehet elérni, de a szeretet melegének felülről kell jönnie, mint a napsugárnak.

Vetkőzzék ki a felsőbb-ség abból a gyerekes irtózásból, mely fél az emberi hangtól s csak az íróttól szerzegésével akarja megváltani a világot. A ki nem szereti a bundaszagot, az tegyen parfümöt a zsebébe, de ne feledje el, hogy a bundában is ember van. Akkor aztán nem ujulnak meg a félreértések s eltűnnek a kellemetlen, kiáltó ellentétek, a melyek ma felsőbb-ség és alantas között fennállanak. Hogy ezen az uton milyen gyönyörű eredményeket lehet elérni, arra ékes bizonyosság a vasut legfőbb vezetője köré fonódó szeretet, a melyről mindenki tudja, hogy nemcsak a fegyvel. Hanem azon a humánus gondolkodáson alapszik, a mely a legfőbb vezető egyéni tetteiben megnyilvánul. Nincs más hátra, mint hogy ez az elv a vasutigazgatás minden ágában diadalra jusson.

Kivülről kezelhető vasuti kocsi kapcsoló.

Két törekvő férfi, Kuzmányi György marosvásárhelyi mozdonyvezető és Szász István a sátoraljujhelyi máv. műhelyben dolgozó géplakatos, — felbuzdulva a mások sikertelenségén, vagy talán emberbaráti szeretetből, hogy más okot ne is emlitsék. — hogy a vasuti kocsik össze- és szétkapcsolásával előforduló sok balesetet megátolják, vagy azon részben segítsenek: egy kivülről kezelhető vasuti kocsik kapcsolót szerkesztettek.

A német vasutegylet annak idején, ha jól emlékszem 6000 márkás pályázatot hirdetett oly vasuti kapcsoló szerkezetre, mely a nemzetközi forgalomban is használható legyen. Ugy a pályázat kiírásában, mint a pályázók nagy számából látszik, hogy mily fontosnak és mily szükségesnek tartották mindenki a mostani jó, de életveszélyes szerkezet megváltoztatását. A pályázat azonban, sajnos, meddő maradt. Azért, mert a feltételeknek egyik pályázó sem tudott megfelelni. Az új kapcsolók magukban talán kivihetők lettek volna, de nemzetközileg értve nem. Valamennyinek az volt a hibája, hogy a mostani szerkezetet nem használták fel. Az magától értetődik, hogy valamennyi kocsit egyszerre új kapcsoló szerkezettel ellátni nem lehet. Ebből az következik, hogy lesznek oly kocsik, — feltéve, hogy valamelyik szerkezet másféleképpen megfelelni — melyek már felszereltettek új kapcsolókkal, viszont lesznek olyanok, melyekre még nem került sor a felszerelés sorozatos munkáiban. Elő áll tehát az a helyzet, hogy a kocsikat összekapcsolni nem lehet; vagy a mi lehetetlenség, csak oly kocsikat szabad egymás után engedni, melyek egyforma kapcsolókkal vannak ellátva. Ismétlem ez lehetetlen, mert nemcsak óriási idővesztéssel jár, hanem ebből kifolyólag nagy anyagi veszteséget is jelent.

A jelen szerkezet, mely S. 4367. sz. a. szabadalmazva van, vázlatosan a következőképp működik:

A vonóhorogcsap körül elforoghat a vonókengyel. Az elforgatás a kocsi oldalán kívül levő emeltyűvel történik, mely a kocsi alvázán ágyazott tengelyre van ékelve. A vonókengyel el van látva rugókkal, melyeknek célja, hogy a kocsik összetolásokor keletkező lökés az ütköző kengyelt össze ne törje. A kézi emeltyű bármely helyzetben rögzíthető a kilincskerek és a kilincs segítségével. A kocsi összekapcsolása céljából már most az egyik vonókengyelt (minden kocsin elől-hátul egy-egy van) a kézi emeltyű segítségével vízszintes helyzetbe hozzuk és a kilincset a fogasívbe belekapcsoljuk, úgy, hogy a kengyel a megemelt helyzetbe fogva marad.

Ha most a két kocsit összteljük, akkor a megemelt kengyel a másik kocsi vonóhorogjának lejtős orrán felesuszik, mi által a kengyel felfelé kissé elforg. s a karok közvetítésével a fogas ívet is elforgatja úgy, hogy a kilincs szabaddá válik, s saját súlyánál fogva (vagy

rugó segítségével) a fogas ívből kikapcsolódik s azt elereszti. Ennek folytán a kengyel mihelyt a horog orrán túlesusztott, a horog nyílásába beleesik, s ily módon a két kocsit összekapcsolja. A kocsik összehúzására a vonórúd vége u. i. csavarmentekkel van ellátva, melyre csavaranya van rácsavarozva. Ezen csavaranya másik vége az előbbivel ellentétben hajlású menetekkel van ellátva és a kocsi vonórúdjára rácsavarva. A csavaranyát, a kocsi alvázán ágyazott csavarkerekek, áttétel segítségével szintén kívülről kézi forgatással forgathatjuk, miáltal a vonórúdot összhosszát megváltoztathatjuk, mely körülmény végeredményben a kocsi közök megváltoztatását hozza maga után.

A kapcsolás oldására a kengyelen alkalmazott orr szolgál. Ha ugyanis a be nem kapcsolt kengyelt megemeljük, akkor ezen kengyelnek orra a bekapcsolt kengyelt megemeli és ebben a helyzetben meg is tartja, mi által a kocsik szétválaszthatók.

Az emeltyűnek tengelye a kocsi mindkét oldalán kinyulik, hogy a be- és kikapcsolás mindkét oldalról eszközölhető legyen.

Ez volna az új szerkezet vázlatos ismertetése, mely jónak volna mondható, sőt alaposan átdolgozva — mert vannak egyes hibái is, a mire részletesen kiterjeszkedni nem véljük magunkat illetékesnek — még tökéletes is lehet, mert a mostani kapcsolat ideiglenesen az átmeneti időszakra is fel lehet használni.

Melegen ajánljuk az illetékes köröknek az új kapcsolót megtekintés és kipróbálás végett, már csak azért is, mivel a feltalálók magyarok, s hogy később ne érheszen senkit sem szemrehányás azért, hogy egy talán jó magyar találmány előtt, — a mi tökéletesítve talán megfelelné az összes követelményeknek — idegen vigye el a pálmát.

Ismerteti: Angyal Béla.

A vasuti forgalmi szolgálatról.

Alig mulik el nap, hogy valamelyik újság ne írja a vasuti szolgálat »bajairól«. Tagadhatlan, hogy sok reformra van szükség, úgy az igazgatási, mint a külső vagyis a végrehajtási szolgálatban. De semmi szín alatt sem helyes a mostani állapotokat oly sötét színben feltüntetni, mint ezt a lapok egyszerű-másszor teszik. Míg vasut lesz és míg a vasuti szolgálatot emberek fogják végezni, addig lesznek »bajok« is. Az arra hivatott felsőbb-ség intézkedéseinek minden esetre oda kell irányulnia, hogy egyes bajok soha, mások pedig minél ritkábban forduljanak elő és ha előfordulnak is, ne lehessenek oly mérvűek, hogy az élet- és vagyonbiztonságot a mostanában előforduló sajnálatos módon veszélyeztessék.

Ezen és más reformok életbeléptetését már nagyon régen halljuk: állítólag most tavasszal valahára meg is lesznek. Csak aztán olyanok ne legyenek ezek, mint az eddigi újítások többé-kevésbé, melyek nemhogy a meglévő bajokat orvosolták volna, sőt még új nehézségeket okoztak. Ezt látjuk és tapasztaljuk a legutóbb kiadott új forgalmi utasításnál. Ennek hibáit megirták már arra hivatottabbak, azzal tehát részletesebben foglalkozni nem akarok. Anynyival is inkább, mert az én meggyőződésem az, hogy a mostani ugnevezett »bajok« tulajdonképeni alapoka nem — amint a lapok hangoztatni szeretik — az egyes érvényben álló rendeletek és utasítások helytelenségében rejlik, hanem egészen másban. Erre óhajtók a következő sorokban rámutatni és pedig ezuttal csak a forgalmi szolgálatról beszélek.

A vasuti szolgálat többi ágazata lényegében ugyanolyan teljesítményt végez, mint más kereskedelmi vállalatnak egyes osztályai; a forgalmi szolgálat azonban már úgy kivétel, mint lényegét tekintve egészen speciális szolgálati ág. Azokat az embereket tehát, kikkel ezt a speciális munkát akarjuk végeztetni, egész más szempontok figyelembe vételével kell megválogatni. A forgalmi szolgálat a vasuti szolgálatnak legerheesebb ága; itt a szolgálat nem jó meleg irodákban, kényelmes íróasztalok mellett ülve bonyolítottatik le, hanem bizony éjjel-nappal, esőben, hóban, sárban és legtöbbször a legnagyobb sietséggel. A forgalmi szolgálatot teljesítőnek ehhez képest erős fizi-

kummal, higgadt, nyugodt természettel és jó memóriával kell bírnia.

Igaz, hogy ezek oly tulajdonságok, melyek nem minden emberben vannak meg, de hát a vezetőségnek egyik legfontosabb munkáját az képezze, hogy az ilyen kvalitású embereket válogassa ki. — Azt pedig felemelt fővel állíthatom, hisz magam sem vagyok éppen a legfiatalabb vasutas, hogy van kik közül válogatni és a válogatás nem is volna olyan tulnehez.

Az egyes beosztások megállapítását nem szabad a véletlenre és a protekcióra bízni. Az egyesek képességét a legnagyobb körültekintéssel kell hozzámérni az illető beosztás követelményeihez és ha az illető annak a beosztásnak ellátására minden szempont figyelembe vételével és alapos mérlegelésével alkalmas, csak úgy szabad egy munkakör ellátásával megbízni. Ezt nem volna szabad egyetlen szolgálati ágnál sem szem elől tévesztetni, de valószínűs bűn s végzettség válható súlyos hiba és mulasztás ennek figyelmen kívül hagyása a forgalmi szolgálatnál.

Ennek érdekében el kell tekinteni a hivatalnok és nem hivatalnok közötti rangkülönbségtől is. Ha a forgalmi szolgálatra fent említett szempontból hivatalnok nem telnek ki a rendszeresítés szerint szükséges számban a hivatalnoki karból, pótolni kell a hiányt megfelelő altisztekkel. — Csak olyan állomáson legyen a forgalmi szolgálattevő okvetlen hivatalnok, hol nagyobb személyzet fölött kell rendelkeznie.

Mikor aztán együtt van a forgalmi szolgálat ellátására minden képességgel rendelkező gárda, akkor ossza be őket a felsőbbseg forgalmi szolgálatra, de csakis forgalmi szolgálatra. A forgalmi szolgálat föltétlenül elkülönítendő a

többi szolgálati ágtól. Másszóval, a forgalmi szolgálattevő semmi körülmények között se teljesítsen ugyanakkor más szolgálatot is. Azt a mai lehetetlen állapotot, hogy a forgalmi szolgálattevők nagy része, még személypénztárt is kezel, sőt igen sokan forgalmi szolgálatukkal egyidejűleg személy- és áru pénztárnokok is, okvetlen el kell vetni. Még egész kis állomáson sem képes a forgalmi szolgálattevő a vonat akadálytalan bejására és általában a forgalom biztonságára vonatkozó övintézkedéseket előírás szerint megtenni, ha pénztári szolgálatot is kell teljesítenie.

Már pedig saját tapasztalatból állítom, hogy ismertem oly állomást is, hol a forgalmi szolgálattevő egy óra lefolyása alatt a következőképen volt elfoglalva: Fogadott és indított két személy és egy kezelő tehervonatot éles találkozásokkal. Ezen egy óra alatt háromszor vizsgálta meg az ide-oda szaladó lépéseket számítva 6 percz távolságra levő váltókat, kiadott átlag 200 drb jegyet felvett 3—4 podgyászt és hogy az árúertesítés se késleltessék, utánszámított 30—40 drb számadást is. Most kérdem, el tudja-e képzelni valaki, hogy ezt a munkát egy ember egy óra leforgása alatt képes legyen úgy elvégezni, hogy a forgalom-biztonság követelményeinek is teljes mértékben megfeleljen és az utasok sokféle igényeit is a pénztár körül kielégítse. Nem is lehet neki bűnül felőni, ha látva, hogy az időből nem futja mindenre, inkább a jegykiadásra fordít nagyobb gondot és a váltóvizsgálatot vagy a vonat szabályszerű fogadását esetleg elhagyja. Ha a jegykiadásban, vagy a pénzszámolásban téved, azt a vasut vele minden esetben megtéríteti, de a váltóvizsgálatra ugy gondolkozik: ott a váltóór, derék, pedáns ember, nem lesz semmi baj. — Tényleg a sokszor eimaradó váltóvizsgálatok és más övintézkedések elhagyása

daczára is rendben megy a forgalom, de egy-szer aztán mégis megtörténik a baj. Kérdezem, lehet-e ezt az embert mulasztásáért oly joggal felelőssé tenni, mint lehetne az esetben, ha csak forgalmi szolgálatot teljesített volna.

Ismertem másik állomáson egy forgalmi szolgálattevőt, ki 10—10 percz időközökben 3 személyvonatot fogadott és indított és e vonatokhoz átlagos 200—250 jegyet adott ki. Elképzelhető-e hogy a 7—8 percz távolságra lévő váltókat képes lett volna minden vonat előtt megvizsgálni?

A forgalmi szolgálat igazi ellátása oly sok fizikai erőt és nagyfoku figyelmet emész fel, hogy azt 24 órán keresztül egyenlő testi és szellemi frissességgel végezni képtelenség. Semmi szin alatt sem szabad tehát fentartani azt a mai rendszert, hogy a forgalmi szolgálattevő 24 óráig egyfolytában végezzen ilyen élet- és vagonbiztonság fölött örködő munkát, mert tiszta lehetetlenség, hogy szolgálatának 22—24-ik órájában is oly higgadtan és körültekintéssel tudja szolgálatát ellátni, mint szolgálatának első óráiban. Figyelembe kell venni még azt is, hogy ebben a 24 órában még éjjeli órák is vannak, a midőn pedig a szolgálat nehéz-sége minden szempontból hatványozódik.

Ezeket kívántam a forgalmi szolgálatról elmondani, egy-két morzsáját azoknak a szükséges reformoknak, a melyek hivatva lennének arra, hogy a forgalmi szolgálat mai képét gyökeresen megváltoztassák és hozzájárulnának ahhoz, hogy ha már a vasuti szerencsétlenségeket teljesen megszüntetni nem is lehet, legalább azokat nemcsak számukra, de méreteikre való tekintettel a minimumra szállítsák le.

V. I.

Karácsonyi álom.

Leszállt az est. A vihartól üzött felhőfoszlányok között előbukkant a holdnak halovány tányérja és sugarai összevegyültek az utakon kavargó hóval, melyet a rohanó szél porrá szakgatott a levegőben. Mintha apró szikrák szállingóznának fel-alá, tündéries csillámlás tölti be a hideg, élettelen éjszakát. S ha a szél zugása, sivitása pillanatnyi szünetet tart, hogy a tomboló természet rémes játékaéhoz új erőt merítsen, a pillanatnyi csendet egy-egy elnyújtott üvöltés töri meg, mely a hóval borított fenyvesekből lehangzik a völgybe, hol néhány lázikó áll, majdnem egészen betemetve a hófuvatagtol.

Csak a kis ablakokból kisugárzó világosság árulja el az életet, mely ott húzódik meg a dermesztő hideg elől.

Karácsony estéje van. Még a legszegényebb viskó nyomoruságába is bevonul a boldogság egy szikrája, mely az asztal közepére állított fenyőgalryról szórja sugarait a körülötte imádkozókra.

A faluba vezető ut szélén egymagában kis házikó áll. Már külseje is rávali arra a nyomasztó szegénységre, mely benne lakozik. De azért ott sem hiányzik a karácsonyfa. Két gyermek játszadozik körülötte valami apró játékszerrel, míg végre elámosodva, az ágy egyik sarkában egymást átölelve elalusznek.

Anyjuk, az a halovány arcú fiatal asszony, az asztal mellett ülve szóltanul nézte őket egyideig, azután az ő gondolatai is másfelé elkalandoztak, ki a hideg éjszakába, — talán maga se tudja hová! Bánatos szép szemeiből időnkint egy-egy köny hullott alá ölében györcsösen összekulcsolt kezeire, a nélkül, hogy azt észre venni látszott volna. Tekintete mereven kifelé irányult, mintha az éjszaka halálos magányát kutatná, mintha onnét várná zaklatott lelkének békéjét.

Ezalatt az a néhány apró viaszgyertya a karácsonyfán tövig leégett és a haldokló lángok lefordulva belekaptak a fenyő leveleibe, melyek egy pillanatra sisteregeve fellángoltak. A szoba levegőjét a fenyő átható illata töltötte meg. Az utolsó láng is elhamvad. Semmi sem zavarta többé a szoba csendjét.

Az asszony pedig mozdulatlanul tovább bámult kifelé a szoba felhomályából a hóvilágos éjszakába, mely a kitisztult égbolton

ragyogó hold fényétől majdnem nappali világosságban tündöklött.

Nem hallotta az esteli harangszót, nem kulcsolta össze kezeit imádságra, mint máskor.

Nem hallotta a farkasoknak az erdőből visszhangzó mind gyakoribb üvöltését sem, melyre mindannyiszor fölhangzott az oduikban félenken meghuzódó falusi kutyák vonítása.

Vágyakozó lelkére megnyugtató édes álom szállott.

Ragyogó tavasz volt körülötte. A fenyvesek sötét lombozata titokzatosan sügött, bűgött, az ágak egymásfőlé hajladozva összeölelkeztek, mintha édes titkokat mesélnének egymásnak. Az illatokkal telt langyos szellő telehintette virágszirmokkal a földet. Ott állott az erdő szélén. Tekintete elkalandozott a völgybe. Az ifjuság gondtalanságával gyönyörködött abban a szin pompában, mely mindenfelé végighullámszott a völgyben, a mint a napsugarak a futó felhők árnyékát végig üzték rajta.

Az erdőből ugyanekkor egy férfi lépett ki. A mint meglátta a leányt, nesztelen léptekkel háta mögé került és gyengéden befogta szeméit. A leány nem ijedt meg. A két kezét lehuzva szeméiről boldogan keblére szorította.

— Vártalak János, — mondá — beszélni akarok veled.

— Azért jöttem utánad, felelte a férfi és leült egy fának kiálló gyökerére.

Egymástól várták a szót. A csendet megszakította a kakuknak hívogató hangja, melyre az erdő tulsó oldaláról visszhangzott a felelet.

— Miért nem beszélsz, édes? szólalt meg a férfi.

— Azt számíthatom, hogy mennyi időt szánt Isten a mi boldogságunknak, felelte a leány mosolyogva.

A férfi felkelt és magához vonva a leányt homlokon csókolta.

Először volt, hogy így egymagukban egymás mellé kerültek. Ez volt az első csók, melyben egymás iránti szerelmük megnyilvánult. Sötét pir futotta el a leány arcát, és hogy azt eltakarja, elfordult a férfitol.

— Menjünk az anyához, mondá ez, látva a leány zavarát és karját dereka köré fonva lassan megindultak a falu felé.

— Azért vártalak, mert ő is így akarja. Ugy sincs már sok ideje, azután pedig békeben pihenhet én miattam.

Lefelé haladva, a jövőről tervezgettek.

Olyan volt az előttük, mint a kékellő égbolt, melynek derűjét a mindenfelé szétözönlő napsugarak beragyogták. Telve reménnyel, boldogsággal.

Egymásé lettek. Az a koporsó, melyet a falu temetőjébe kikisértek, csak muló árnyéket vetett életüknek zavartalan derűjére.

Ugy látszott, hogy nagy szegénységük se bántotta őket. Az asszony mosolyogva fogadta esténként a munkából hazatérő férjét, aki nem látszott észre venni feleségének egyre haloványodó arcát és szemeinek szomorúságát. Két gyermek is megszaportotta a családot, de a kereset gyéribb lett, mint azelőtt. A tél beálltával már csak kis házikójuknak udvarát rendezgették, más munka híján. Nemsokára a szükség is beköszöntött és vele a sötét gondok terhe nehezedett mindkettőjükre. Szóltanul jártak fel-alá a házban, nehogy kitörjön a szívükben lappangó keserűség.

A férfi belátta, hogy tennie kell valamit, ha nem akarnak éhen elpusztulni.

— Juliska, mondá egy reggel — elmegyek kényeret keresni számotokra.

— Hová? kérdezte az asszony.

— Még magam se tudom, addig megyek, amíg valamire rátalálok.

— Mi lesz velünk, ha te is elhagysz? fakadt ki keserűen az asszony.

— Nem hagylak én el soha, de ha nincs keresetünk, mindnyájan elpusztulunk.

Juliska érezte, hogy férjének igaza van és szomorúan nézte készülődését.

— Az Isten áldjon meg titeket, viseld gondját annak a kettőnek, mig visszajövök, mondá a férfi a két alvó gyermekre mutatva és az ajtó felé fordult.

Felesége kikisérte az országotra. Hiába nézte, hogy tán visszatekint még egyszer, de az lassu léptekkel egyre távolodott, mig az ut kanyarulatánál végkép eltűnt szemei elől.

Az asszony szomorúan visszaballagott szobájába, hol azután gyermekei mellé rogyva keservesen sirni kezdett.

De hát abból nem lehetett megélnie. A mije még volt, az alig elég néhány napra. Munka után nézett. A mi kevés dolog akadt, abból tengette úgy a maga és két gyermeke életét, no meg a szomszédok könyörületes-ségéből.

Az idő mult és ő megszokta az egyedülletet. Csak mások boldogságának láttára jutott eszébe

Tudnivalók a balesetsegély körüli eljárásról.

Egyesületünknek egyik igen fontos kedvezménye a lapunk szerkesztősége útján az egyes esetekben nyújtandó balesetsegély. A lapunkban mindenkoron kitüntetett segélyösszeg már közel éri az 50 ezer koronát. Ez a szám mindennél ekesebben bizonyítja a balesetsegély áldásos hatását. Jelen sorainknak nem is az a célja, hogy ezt bővebben fejtegetjük, hisz erről Tagtársaink ugyanis meg vannak győződve. Így megelégszünk most azzal, ha tagtársaink figyelmét felhívjuk arra, hogy a balesetsegély is mint igen fontos eszköz szerepelhet új tagok szerzésénél.

A továbbiakban arra kívánunk tekintettel lenni, ha épen valamelyikünk a sors szomorú rendelkezéséből abba a helyzetbe jut, hogy kisebb vagy nagyobb balesetet kell elszenvednie. Meg akarjuk könnyíteni felvilágosító sorainkkal azt, hogyha egyszer úgy fordul a dolog, minél könnyebben jusson a sérült tagtárs, vagy ne adj' Isten, a legszomorúbb esetben hozzátartozói, a megillető segélyhez.

Elsősorban a megtörtént baleset legkésőbb 48 óra leforgása alatt a vezetőségnek bejelentendő. A bejelentést a vezetőség tudomásul veszi s elküldi a baleset felvételére szolgáló szabályszerű 2 nyomtatványt, u. m. 1 drb piros bejelentési és 1 drb fehér orvosi bizonyítvány nyomtatványt. *A piros nyomtatványt a sérültnek vagy hozzátartozóinak, a fehérrel a kezelő orvos urnak kell kitöltenie.* Mindkét nyomtatványt kellően kitöltve haladéktalanul vissza kell küldeni a vezetőségnek. Igen fontos, hogy úgy a bejelentés, mint a kitöltött nyomtatványok visszaküldése haladéktalanul történjék. Ha ugyanis a baleset elkésve, s mint az már előfordult, csak hetek múltával jelentetik be, nem állapítható meg az,

a maga sorsa és akkor könnyű tolt a szemébe. Gondolatai azonban mindig uránál voltak, a kit ő naponta várt, míg a fáradság álomra zárta szemét. Azokat a kuszált írású leveleket, melyek időnként érkeztek, nem tudta kibetűzni, de nem mutatta senkinek. Drága kincsként feltette idegen kezektől. Tudta ő ugyanis, hogy mi van bennük. Később már pénz is érkezett. Gondjai kisebbedtek, nem kellett már annyira törnie magát a kenyér után.

Sok szomorú nap futott el így felette, de a remény soha sem hagyta el.

A tél beálltával órákig ott ült az ablaknál és az országot nézte, de a kit ő várt, az csak nem akart jönni.

Felvirradt a karácsony napja is és már le is égtek a karácsonyfa gyertyáskái, ő még mindig ott ült, egyedül elhagyottan.

A tűzhelyen az utolsó parázs is kialudt már és az éjszaka hidege lassan belopódzott a szobába.

Az asszony hirtelen összerázkódott és felugrott ülőhelyéről. Ugy rémlett előtte, mintha közelgő lépéseket hallana.

Kilépett az ajtóba. A kutya is kibujt oduból és nyöszörögve futott a kapu felé.

Valaki ismerős jön — gondolta magában — és arra felé nézett.

A holdfénnyel magas, sugar alakot világított meg, a mint a kapun befelé igyekezett. Nehéz batyu volt a hátán, kezében a rátapadt hótól csillogó fenyőág. Az asszony inkább csak sejtette, hogy ki lehet az, aki ily későn tér be hozzá.

— János — kiáltá örömtelt hangon — te vagy az, édes, egyetlen jó uram?!

— En vagyok Juliska, felelte az ember nyugodt, megelégedett hangon és magához ölelte az asszonyt.

Azután leverte lábáról a havat és belépett a szobába. Terhét letéve, az asztalra állította a magával hozott fenyőt a másik mellé és tele akgatta mindenféle csillogó aprósággal, mialatt felesége a tűzhelyen a lángokat clesztgette.

A karácsonyán újra kigyultak az apró lángok és fényük összevegyült a holdnak az ablakon beözönlő ezüstös sugaraival. Ők ketten pedig odaültek az alvó gyermekek mellé és egymásra borulva imádkoztak. **T. V.**

hogy a szenvedett sérülés milyen körülmények között történt s egyáltalán balesetből következett-e be. Így tehát, ha az összefüggés nem bizonyítható be, a segélyre való jogosultságot sem lehet megállapítani. Előfordulhat továbbá, hogy csekélynek látszó balesetből is később súlyos baj támadhat s így ha a bejelentés nem történik kellő időben, a sérült elesik a segélytől. Mindenkinek saját érdeke tehát, hogy a fenti szabályt a bejelentésnél szigorúan tartsa meg s a legkisebb balesetet is jelentse be. A bejelentett baleset a beérkezett nyomtatványok alapján elbírálás alá kerül s a mennyiben az orvosi vélemény szerint az alapszabályszerű részleges vagy teljes állandó rokkantság esete fenforog, a megfelelő segély kiutaltatik. Teljes állandó rokkantság egyenlő a teljes munkaképtelenséggel. Részleges rokkantság annyit jelent, hogy valamely szerv vagy testrész a sérülés következtében nem bír az eredeti használhatósággal és ez által bizonyos részben csökkenti a munkaképességet. Ez esetben a csökkenés százalékokban fejeztetik ki s ennek arányában lesz a segély is. Úgy a részleges, mint a teljes rokkantság esetén a segélyre való igény csak akkor jogosult, ha a rokkantsági állapot az orvosi vélemény szerint végleges. Ha tehát a sérült szerv vagy testrész visszanyeri előbbi állapotát, azaz meggyógyul minden további következmény nélkül, akkor segélyre nincs igény.

Rendszerint a kezelő orvos nincs abban a helyzetben, hogy röviddel a baleset beállta után véleményét mondhasson arról, hogy a munkaképesség csökkenése időleges vagy végleges lesz-e. Ez esetben tehát bevarandó a kezelésnek az az időpontja, a mikor az orvos már végleges nyilatkozatot adhat.

Esetről-esetre a vezetőség értesíti a sérültet vagy hozzátartozóit, hogy az iratok elégségesek-e az ügy elbírálásához vagy pedig még egy bizonyítvány szükséges. Ha ilyen végbizonyítvány szükséges, akkor azt a vezetőség külön kéri. *Ebben a kezelő orvos által vélemény adandó, hogy a munkaképesség csökkenése:*

1. végleges vagy muló-e?
2. teljes vagy részleges-e?
3. ha részleges a csökkenés, mily %₀-ban fejezhető ki.

Ha az ilyen végbizonyítvány beérkezett, annak alapján a baleset végleg elbíráható.

Kérjük most újból a t. Tagtársakat, hogy ezt az utasítást tartsák szem előtt, akkor egyrészt a vezetőséget s önmagukat felesleges levelezéstől kímélik meg, másrésztől ügyük elintézése nem szenved idővesztést. A mi pedig a segélyek folyósítását illeti, a vezetőség nem a rideg szabályok, hanem a méltányosság és az emberi szív által vezérelteti magát.

VEGYES KÖZLEMÉNYEK.

Hivatalos órák naponta délután 2—6-ig.

Lapunk terjedelmét megnagyobbítván, módunkban áll a kartársak érdekeit érintő közleményeknek a megfelelő formában teret nyitni, felkérjük tehát a t. kartársakat, hogy ezentul akár az összességet, akár az egyes kategóriákat érdeklő értesítéseikkel, vagy közlendőkkel a szerkesztőséget megkeresni sziveskedjenek, amely azokat megfelelő formában közölni illetve felhasználni fogja.

Kartársi üdvözléssel

A szerkesztőség.

Lapunk akadálytalan kézbesíthetése céljából felkérjük tagtársainkat, hogy mindenkor pontos lakcímüket, továbbá rangjuk és beosztásuk változását a kiadói hivattal haladéktalanul közöljék.

Felkérjük mindazon tagtársainkat, a kiknek egyesületi közlönyünk régi számai, különösen:

az 1899. évfolyam 24-ik száma,
az 1900. évfolyam 6-ik száma és
az 1902. évfolyam 19-ik és 20-ik számai birtokukban vannak, hogy azokat, ha nélkülözhetik, ellenérték fejében hozzánk be-
küldeni sziveskedjenek.

Értesítés. A »Vasuti Altisztek Országos Otthona« (Budapest, Festetics-utca 4. I. em. 18. ajtó, Keleti pályaudvarral szemben, Máv. Nyugdíjház) ezuton is értesíti t. tagjait, hogy helyiségei megnagyobbítása alkalmával egyuttal vendégszobát is rendezett be, a mely a mai naptól fogva a t. tagok rendelkezésére áll.

Eljegyzés. Ginovszky Lajos máv. főellenőr ur tagtársunk, Nagyrőce allomás főnökének Aranka leánya, jegyet váltott Kálnassy Géza urral.

Egy mozdonyfűtő szerencsétlen halála.

December hó 15-én este a nyugati pályaudvart áthidaló Ferdinand hidnál borzalmas véget ért Nagy Pál fűtő. Nagy Pál aznap tolató szolgálatban volt s épen ruhát váltva haza akart menni. Az egyik sinen egy vonat haladt kifelé s ennek zajától nem vette észre, hogy a másik vágányon befelé robot a bécsi gyors. Mikor a vágányra lépett, a gyorsvonat gépje elkapta s valószággal darabokra aprította. A szerencsétlen fűtő alig 28 éves fiatalember volt, nős, 2 gyermek apja. Par napja helyezték csak a nyugati fűtőházba s így nem igen lehetett még a helyi viszonyokkal ismerős. Valószínűleg ez okozta szerencsétlen végétét.

A mentők három esztendője. Érdekes statisztikát állított össze a B. O. M. E. igazgató-főorvosa azokról a szállításokról, melyeket a legutóbbi három év folyamán, 1905—1907-ig bezárólag a mentőegyesület első segélynyújtásával kapcsolatban, illetve megrendelésre eszközölt volt. Első segélynyújtás kapcsolatban e három év alatt 5968 sérültet és megrendelésre 1354 beteget szállítottak a Rókus-kórházba. Évente tehát átlag 2500 esetben állt elő az a szükség, hogy minél gyorsabban kerüljenek szerencsétlenül járt embertársaink a legközelebbi kórházba a szükséges orvosi kezelés alá. E feladatot lényegesen megkönnyítette az a körülmény, hogy a főváros kellő közepén fekvő Rókus-kórház a leggyorsabban elérhető, míg a többi kórházaink a város szélén fekvő, lényegesen megnehezítik ama munkát, hogy az első segélynyújtás megadása után a beteg kellő orvosi kezelés alá kerüljön. Tagtársaink a fentiekből láthatják, mily áldásos tevékenységet fejt ki a Mentőegyesület, mondhatni a legszerényebb eszközökkel. Ezidén a mentőegyesület hozzálatott, hogy felhívja a társadalom érdeklődését nemes munkájára s igen sok helyen perselyeket állítottak ki azon reményben, hogy a közönség méltányolva áldásos tevékenységüket, adakozni fog a jótékony célra. Egyesületünk pénztárána is elhelyezett a Mentőegyesület egy ilyen perselyt s ezzel felhívjuk rá Tagtársaink figyelmét a mentők jelszavát hangoztatva: »Mindnyajunkat érhet baleset!«

Gyermekek felruházási ünnepély a máv. északi főmühelyében. Mint minden évben, úgy az idén is szép és impozáns ünnepély keretében 70 fiu- és leánygyermeket ruházott fel a máv. északi főmühelyben létező jótékony-sági egyesület. Csánádi Mór elnök szép és hazafias beszéd kíséretében osztotta ki a ruhákat. A felruházottak nevében Balogh Sándor köszönte meg a bizottság olaadó és fáradságos működését. Az ünnepélyen megjelent a főmühely főnöke, Podolszky Béla főfelügyelő, továbbá a tisztikar csaknem teljes számban.

Szerkesztői üzenetek.

Sz. I. S. A.-Ujhely. Mint láthatja kérelmét szívesen teljesítettük. Szakmunkatársunk azonban fentartja magának, hogy később még foglalkozhassék az ügygyel esetleg rajzok kíséretében. Üdvözlét.

Csere.

Rákosi József kispári — kecskeméti-szaugi vonal — pályafő cserélni óhajt. Cserélni szándékozók forduljanak hozzá levélileg.

Három jóra való fiu asztalos-tanulónak felvétetik Csépanyi István asztalosmesternél, Arló, Borsod-megye.

Megtámadhatatlan
kötvény.

50% nyeresé-
részesedés.

„Dordrecht”

ÉLETBIZTOSÍTÓ-TÁRSASÁG

Engedélyezve az 1873. évi november 10-én 21. sz. a. kelt királyi dekretummal.

Résztvénytőke:  **Magyarországi fők:**
4.000.000 korona. **Budapest, V. Marokkói-utca 2. sz.**

Igazgató: **Robitsek Henrik Ferencz.**

A „Dordrecht” az egyedüli társaság, mely törvényesen kötelezte magát, hogy **magyarországi üzletének díjtartalékait magyar értékekben helyezi el.**

Referenciák: Magyar Általános Hitelbank,
Pesti Magyar Kereskedelmi Bank
Budapesten.

Kedvező feltételek.

Jutányos díjak.

VÁSZON-, FEHÉRNEMŰ-ÁRUHÁZ

BODÓ ÉS NEMES BUDAPEST

A BAROSS-SZOBORRAL
SZEMBEN.
(A KÖZPONTI PÁLYA-
UDVAR TÖRSZÖMSZÉD-
SÁGÁBAN).

Áruházunk kizárólag jobb minőségű, kipróbált és feltétlen megbízható árucikkeket nyújt a vevőközönség rendelkezésére, miért is az összes eladott áruk jó- és színtartósságáért felelősséget vállalunk.
Eredeti végbő, vágott anyagmintákat az alább jeltett vászon, sifon, kanavászok és damaszt árúkból, ugyszintén a férfi ing és női bluzra való eredeti angol zefirből kívánatra készséggel küldünk. Állandóan nagy választék férfi-, női- és gyermek-harcsnyákbán, valamint különféle matrözingekben. —
Menyasszonyi és férfi kelengyék a legszebb kivitelben állandóan raktáron.

Vásznak fehéreneműekre. 1 vég 23 méter.	Sifon, 1 vég 23 méter.	Lepedővászon, varrás nélkül.
Pamut creász 74 cm. széles ára 9.50 kor.	Madepolán, mosott, 20. szám ára 15.— kor.	Gyepen fehéritett, középvastag ára 18.— kor.
Magyar vászon 74 » » » » » 13.— »	Madepolán, mosott, 50. » 16.50 »	Rózsahegyi, erős szálú » 22.— »
Magyar vászon 84 » » » » » 14.— »	Madepolán, mosott, 100. » 18.— »	Szepességi, kiváló jó minőség » 26.— »
Hattyú vászon 84 » » » » » 17.50 »	Sifon D. 52. szám » 23.— »	
Fehérenemű vászon 84 » » » » » 20.50 »	Sifon S. 54. » » 27.50 »	Vászon alsó nadrágra.
Kelengye vászon 84 » » » » » 24.— »		Késmárki erős, tartós minőség. ára 15.— kor.
Fonál vászon 84 » » » » » 26.— »	Kanavász- és damaszt-árúk ágyhuzatra.	Szepességi sodrott szálú » 18.50 »
Eredeti rumburgi vászon minden minőségben.	Csikos damaszt, 1 vég 23 méter ára 21.— kor.	Köpper, 1 méter — 96, Csinvat, 1 m. » 1.20 »
Paplanlepedő-vászon 180 cm. széles, 2.—, 2.50 kor.	Virágos damaszt, 1 » 23 » » » » 23.— »	Asztalneműk és törülközők.
Kész paplanlepedő ára 7.—, 8.— kor.	Czernázott kanavász, 1 vég 23 m. » 15.— »	6. szem. fehér étkező készlet 6, 8, 10, 12, 18 kor.
Kész lepedő varrás nélkül. » 2.—0, 3.— »	Rumburgi lenkanavász, 1 vég 23 m. » 20.50 »	6 szem. kávé készlet 3, 5, 7, 9, 12, 16 »
	Angin belső huzatra 1 vég 15.—, 18.—, 20.— »	Dam. törülköző tucatzja 8, 10, 12, 16 »

Saját műhelyünkben készült uri- és női-fehéreneműk, tartós anyagból és elsőrendű elkészítéssel.

Fehér, puha mellü férfi ingek.	Női ingek.	Férfi alsó nadrágok.
A. minőség; szép mintás mellel ára 3.50, 4.— kor.	Madepolán egyszerű kivitel ára 2.60, 3.— kor.	Csinvat, francia gombos szabás. ára 4.— kor.
M. minőség, remek damaszt elővel, ára 5.— »	Madepolán diszes ára 4.—, 5.—, 6.— »	Csinvat, füzös, szabás. » 3.— »
D. minőség, angol piké betéttel » 6.— »	Vásong-ing kézi himzéssel. ára 4.—, 5.— »	Köpper ára gombos 3.20, füzös 2.60 »
Fehér, sima mellü férfi ingek.	Rumburgi vászon diszes kivitel 8, 10, 12.— »	Nyári puha színes ingek.
A. minőség ára 3.50 kor.		2 vagy 1 gombos nyakkal.
M. » » 4.50 »	Női hálókötés.	Eredeti angol zefir ára 5.50, 6.50 kor.
D. » » 5.50 »	Szegélyes ára 2.60, 3.— kor.	Zefir, megbízható jó minőségű » 4.—, 5.— »
Színes férfi ingek.	Himzéssel » 4.—, 5.— »	Rövid nyári nadrág ára 1.50, 2.—, 3.— »
Eredeti angol zefir ára 5.—, 6.— kor.	Diszes kivitel ára 6.—, 8.—, 10.— kor.	Fürdőruhák urak és hölgyek részére. Vál plédék minden minőségben.
Francia karton » 4.—, 4.40 »	Férfi háló ing.	
Mosó karton ára 3.50 »	A. minőség, szintartó szegélydiszszel, ára 3.50 kor.	
	M. » » 4.40 »	

Nyakkendők és utazó takarókból állandóan dús választék.

Vidéki megrendelések utánvétellel küldetnek, csomagolás és szállítólévl nem számítatnak és 20 koronán felüli megrendelések bérmentve eszközöltetnek.
A meg nem felelő árukat visszavesszük, értékét visszafizetjük.

A M. Á. V. t. tisztviselői és alkalmazottai a szabott árakból külön 10% árkedvezményben részesülnek.